

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: **M. S., s.r.o.**, zastúpeného advokátkou *Mgr. O. B., Advokátska kancelária*, proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. I/224/10916-73518/2009/990268-r z 23. júla 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/110/2009-78 zo 16. februára 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/110/2009-78 zo 16. februára 2010 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 11S/110/2009-78 zo 16. februára 2010, zamietol žalobu žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č. I/224/10916-73518/2009/990268-r z 23. júla 2009, ktorým podľa § 44 ods. 6 písm. b) bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov (ďalej len „zákon o správe daní“), bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) za zdaňovacie obdobie **máj 2007** v celkovej sume 2 545,54 € (76 687,- Sk), z dôvodu porušenia § 47 ods. 1 a 3 v nadväznosti na § 8, § 49 ods. 7 písm. a) a d) a § 49 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o DPH“), z toho dôvodu, že: 1. dodal tovar do tretej krajiny a nepreukázal jednotným colným vyhlásením jeho oslobodenie od dane; 2. neoprávnene odpočítal daň zo služby za zapožičanie osobného automobilu; 3. neoprávnene odpočítal daň z tovaru, ktorý použil na účely pohostenia a 4. neoprávnene odpočítal daň zo služby, ktorú nepoužil na účely svojho podnikania.

Po preskúmaní predmetného rozhodnutia ako aj postupu správneho orgánu dospel krajský súd k záveru, že tieto sú vecne správne a v súlade so zákonom.

Z obsahu administratívnych spisov krajský súd zistil, že na základe oznámenia Colného úradu Trenčín zo 16. apríla 2008 správca dane vykonal u žalobcu daňovú kontrolu na DPH za obdobie január až december 2007, ktorú začal 17. decembra 2008. O zisteniach z daňovej kontroly vypracoval Protokol č. 628/320/1170/2009/MAT z 10. marca 2009 a dodatok č. 1 z 26. marca 2009 (z dôvodu vyjadrenia sa žalobcu), ktorý bol prerokovaný s daňovým subjektom 27. marca 2009.

Žalobca ako daňový subjekt sa v kontrolovanom období zaoberal opracovaním a povrchovou úpravou kovov a svoje výrobky vyvážal aj do tretích krajín. V súvislosti s touto činnosťou v kontrolovanom zdaňovacom období vystavil, okrem iných, aj päť faktúr za dodávky tovarov pre odberateľov v USA v celkovej hodnote DPH 76 687,- Sk (fa č. X.). K uvedeným faktúram za dodávky tovarov do tretích krajín chýbali písomné colné vyhlásenia o prepustení tovaru do colného režimu vývoz, v ktorých je potvrdený

colným orgánom výstup tovaru z územia Európskych spoločenstiev (ďalej len „JCD“), čo je jednou z podmienok oslobodenia od dane pri vývoze do tretieho štátu stanovený v § 47 ods. 1, 3 zákona o DPH.

Žalobca toto pri daňovej kontrole a ani 21 mesiacov po skončení zdaňovacieho obdobia, v ktorom uplatnil oslobodenie od dane pri vývoze tovaru, nevedel predložiť, a preto podľa názoru krajského súdu dodanie tohto tovaru bolo potrebné považovať za dodanie tovaru podľa § 8 zákona o DPH a daň z neho vyplývajúcu k celkovej dani zo zdaniteľných obchodov daňového priznania pripočítať.

Krajský súd poukázal na to, že JCD, v ktorom je potvrdený colným orgánom výstup tovaru z územia Európskych spoločenstiev (ďalej len „ES“) musí mať platiteľ, v súlade s platným článkom 131 Smernice rady č. 2006/112/ES, ktorá upravuje oslobodenie od dane vyvezeného tovaru do tretích štátov, teda mimo územia ES v spojitosti s ust. § 47 ods. 1, 3 zákona o DPH platného v čase posudzovanej veci, k dispozícii najneskôr do konca šiesteho mesiaca nasledujúceho po skončení zdaňovacieho obdobia, v ktorom uplatnil oslobodenie od dane pri vývoze tovaru.

Podľa názoru krajského súdu ide o jednu z hmotnoprávných podmienok na oslobodenie od dane podľa tohto ustanovenia (druhou je doklad o odoslaní alebo preprave tovaru) a neobstojí argumentácia žalobcu, že colné orgány akceptujú alternatívny doklad preukazujúci vývoz dodaného tovaru do tretej krajiny, a to faktúru potvrdenú príjemcom v tretej krajine, keďže daňové konanie je špecifické administratívne konanie upravené procesným predpisom, a to zákonom o správe daní a hmotnoprávnym predpisom, pokiaľ ide o zákon o DPH, ktorý jasne formuluje podmienky pri oslobodení dane v súvislosti s vývozom tovaru do tretích štátov. Z tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že odoslanie alebo preprava tovaru do tretieho štátu podlieha oslobodeniu od dane len vtedy, ak sú preukázané obe tieto podmienky súčasne.

Z predložených dokladov však vyplýva, že sa neuskutočnilo colné konanie o vývoze tovaru z colného územia Slovenska, a preto je podľa názoru krajského súdu správny záver oboch daňových orgánov, že dodanie tovaru podľa faktúr špecifikovaných v rozhodnutí, treba považovať za dodanie tovaru podľa § 8 zákona o DPH v spojitosti s § 13 zákona o DPH.

Pokiaľ žalobca v žalobe poukazoval na Šiestu Smernicu Rady č.77/388/EHS, krajský súd poukázal na to, že dňom 1. januára 2007 nadobudla účinnosť Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 (ďalej len „Smernica“), ktorá nahradila Šiestu smernicu Rady č.77/388/EHS zo 17. mája 1977 o spoločnom systéme DPH, ktorá je záväzná ako ostatne všetky smernice Rady EU, pre každý členský štát, pokiaľ ide o dosiahnutie výsledku. Zákon o DPH je vypracovaný v súlade s touto Smernicou (a do 31. decembra 2006 bol v súlade so Šiestou Smernicou).

Pokiaľ žalobca argumentoval rozhodnutiami Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „ESD“) uvedenými v žalobe ku každému prípadu, krajský súd poukázal na to, že závery citovaných rozhodnutí nie je možné aplikovať na prejednávanú vec, keďže riešia inú problematiku spornú medzi účastníkmi konania, resp. v inom časovom období.

Taktiež nebolo možné podľa názoru krajského súdu zohľadniť ani námietku žalobcu, pokiaľ ide o výklad ust. § 47 zákona o DPH v spojitosti s Metodickým pokynom Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky (ďalej len „DR SR“) k vývozu tovaru a služieb vypracovaného pre daňové orgány v súvislosti s uplatňovaním DPH podľa tohto ustanovenia, nakoľko ide o právny predpis nižšej právnej účinnosti a zákon má vždy prednosť pred interným predpisom správneho orgánu.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil a vec vrátil správnenému orgánu na ďalšie konanie a rozhodnutie, resp. zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Poukázal na to, že napriek nahradeniu Šiestej Smernice Smernicou, sa právna argumentácia uvedená v rozsudku ESD „*Colleé*“ vzťahuje i na prípad rozhodnutia napadnutého žalobou, nakoľko znenie článkov Šiestej Smernice, z ktorých vychádza rozsudok *Colleé*, je obsahovo rovnaké, ako znenie článkov Smernice. Preto podľa jeho názoru nie je žiaden dôvod, aby sa výklad uplatnený v rozsudku *Colleé* neaplikoval i na prípad oslobodenia od dane uvedený v napadnutom rozhodnutí žalovaného, ako i Daňového úradu Vráble.

Podľa názoru žalobcu, krajský súd pochybil, keď sa v napadnutom rozsudku

stotožnil s názorom žalovaného, že rozsudok *Colleé* rieši inú problematiku spornú medzi účastníkmi, pretože meritom veci v rozsudku *Collée* bolo to, či si členské štáty EU môžu v rámci stanovenia podmienok pre uplatňovanie oslobodenia, stanoviť formálne podmienky, pri nesplnení ktorých môžu odmietnuť oslobodenie pri dodávke, ktorá splnila materiálne podmienky pre oslobodenie. Z rozhodnutia ESD vyplýva, že takáto vnútroštátna úprava ide nad rámec toho, čo členským štátom Smernica umožňuje. To, že sa v danom prípade jednalo o oslobodenie intrakomunitárneho dodania a nie vývozu tovaru, bolo pre meritum veci podľa názoru žalobcu irelevantné. Podstatnou časťou citovaného rozhodnutia pre tento prípad je totiž to, že plnenia majú byť zdanené s ohľadom na ich objektívne charakteristiky, teda keď je nesporné, že dodávka bola skutočne vykonaná.

Túto svoju argumentáciu doplnil aj odvolaním sa na rozsudok nemeckého „Bundesfinanzhof“ (Spolkový finančný dvor, ďalej len „SFD“) z 28. mája 2009, č. R 23/08, v ktorom SFD dospel k záveru, že tak intrakomunitárne dodania, ako aj vývozy tovaru, sú na základe prepravy alebo zaslania tohto tovaru pri dodaní z tuzemska do zahraničia (územie ES alebo tretích krajín) oslobodené. Režim oslobodenia pri intrakomunitárnom dodaní nahradil systém dovozov a vývozov medzi štátmi spoločenstva, t.j. ide o ten istý režim, ale v rámci štátov ES, a tak pri intrakomunitárnych dodaniach, ako aj pri vývoze tovaru sa oslobodenie od dane uplatňuje preukázaním splnenia podmienok pre oslobodenie.

Podľa názoru žalobcu, žalovaný v daňovom konaní nepochybnil uskutočnenie vývozu tovaru žalobcom do tretej krajiny, a preto požadovanie predloženia JCD žalovaným v zmysle § 47 ods. 3 zákona o DPH, ako jediného dôkazu splnenia hmotnoprávnej podmienky na oslobodenie od DPH, t. j. dodania tovaru na územie tretieho štátu, je obmedzujúcim spôsobom preukazovania splnenia tejto podmienky, a v tejto časti ide zákon o DPH nad rámec Šiestej Smernice, ako aj Smernice, a zabraňuje oslobodeniu od DPH napriek splneniu zákonných predpokladov, keď preukázanie splnenia hmotnoprávnej podmienky povyšuje nad jej skutočné splnenie.

Žalobca tiež uviedol, že v danom prípade bol tovar dodávaný s podmienkou EX-WORKS (Incoterms), teda závodu (tovar je dodaný v závode predávajúceho – žalobcu dopravcovi /špeditérovi odberateľa). Export je teda v tomto prípade

zabezpečovaný kupujúcim, konkrétne špedičnou firmou zabezpečenou odberateľom (kupujúcim). Medzi touto špedičnou firmou a predávajúcim (žalobcom) nie je žiaden zmluvný vzťah, a je preto ťažké získať späť akékoľvek doklady a potvrdenia, a to nielen z dôvodu neochoty alebo zanedbania povinností niektorej zo strán, ale väčšinou z dôvodu ich straty, ako to bolo i v prípade, na ktorý sa vzťahuje táto žaloba.

Žalovaný sa k odvolaniu vyjadril podaním z 21. apríla 2010, v ktorom žiadal rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že žalobca v odvolaní uvádza totožné dôvody aké boli uvedené v žalobe, ku ktorým sa žalovaný už podrobne vyjadril

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený 15. decembra 2010 podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Predmetom súdneho prieskumu v danom prípade je posúdenie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného, ako odvolacieho orgánu v daňovej veci, ktorý preskúmaval platobný výmer správcu dane, ktorým bol určený žalobcovi ako platiteľovi dane rozdiel DPH za zdaňovacie obdobie máj 2007 vo výške 76 687,- Sk v tej časti, v ktorej žalobca dodal tovar do tretej krajiny a nepreukázal jednotným colným vyhlásením jeho oslobodenie od dane podľa § 47 ods. 3 zákona o DPH.

Podľa § 47 ods. 1 zákona o DPH oslobodené od dane je dodanie tovaru, ktorý je odoslaný alebo prepravený predávajúcim alebo na jeho účet do miesta určenia na území tretieho štátu.

Podľa ods. 3 odoslanie alebo prepravenie tovaru do miesta určenia na území tretieho štátu podľa odsekov 1 a 2 je platiteľ povinný preukázať písomným colným vyhlásením o prepustení tovaru do colného režimu vývoz, v ktorom je potvrdený colným orgánom výstup tovaru z územia Európskych spoločenstiev, a dokladom o odoslaní alebo preprave tovaru. Platiteľ musí mať k dispozícii písomné colné vyhlásenie o prepustení tovaru do colného režimu vývoz najneskôr do konca šiesteho mesiaca nasledujúceho po skončení zdaňovacieho obdobia, v ktorom uplatnil oslobodenie od dane pri vývoze tovaru.

Podľa čl. 131 Smernice, oslobodenia od dane ustanovené v kapitolách 2 až 9 sa uplatňujú bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia Spoločenstva a v súlade s podmienkami, ktoré členské štáty stanovujú na účely zabezpečenia správneho a jednoznačného uplatňovania tohto oslobodenia od dane a na účely predchádzania akýmkoľvek možným daňovým únikom, vyhýbaniu sa dani alebo zneužitiu dane.

Podľa čl. 146, ktorý sa týka oslobodenia od dane pri vývoze, bod 1. písm. a) členské štáty oslobodia od dane dodanie tovaru, ktorý je zaslaný alebo prepravený predávajúcim alebo na jeho účet do miesta určenia mimo Spoločenstva.

Podľa čl. 147 ods. 2 druhý pododsek vývoz sa preukazuje faktúrou alebo iným dokladom slúžiacim ako faktúra, ktorý potvrdí colný úrad, ktorým tovar opustil Spoločenstvo.

Odvolačný súd sa stotožnil s názorom krajského súdu vyjadrenom v napadnutom rozsudku v celom rozsahu, nakoľko krajský súd sa podrobne vysporiadal so všetkými námietkami uvádzanými žalobcom v žalobe a na zdôraznenie jeho správnosti považuje za potrebné doplniť nasledovné:

Zákonodarca v právnej norme ustanovenej v § 47 ods. 1 zákona o DPH, platného v rozhodnom zdaňovacom období, ustanovil hmotnoprávne podmienky, na základe ktorých priznáva oslobodenie od DPH tak, že oslobodené od dane je dodanie tovaru, ktorý je odoslaný alebo prepravený predávajúcim alebo na jeho účet do miesta určenia na území tretieho štátu.

Súčasne v právnej norme ustanovenej v § 47 ods. 3 ustanovuje podmienky, za splnenia ktorých daňovému subjektu vzniká právo na oslobodenie od dane. V tomto prípade je nevyhnutnou podmienkou oslobodenia od DPH preukázanie tej skutočnosti, že tovar bol vyvezený mimo územia Spoločenstva, nakoľko len a len vývoz tovaru mimo územia Spoločenstva je dôvodom na oslobodenie od DPH.

Zo samotnej Smernice vyplýva, že vývoz tovaru je potrebné určitým spôsobom preukázať, konkrétne potvrdením faktúry alebo iného relevantného dokladu colným úradom, ktorým tovar opustil Spoločenstvo. Preto, ak zákonodarca priamo v skutkovej podstate právnej normy ustanovuje, že odoslanie alebo prepravenie tovaru do miesta určenia na území tretieho štátu podľa odsekov 1 a 2 je platiteľ povinný preukázať písomným colným vyhlásením o prepustení tovaru do colného režimu vývoz, v ktorom je potvrdený colným orgánom výstup tovaru z územia Európskych spoločenstiev, tzv. dôkaz o vývoze, platiteľ musí mať k dispozícii písomné colné vyhlásenie o prepustení tovaru do colného režimu vývoz.

Z výsledkov vykonaného dokazovania v danej veci však vyplýva, že žalobca správcovi dane nevedel predmetný doklad predložiť a v priebehu daňovej kontroly a ani dodatočne v priebehu daňového konania požadovaný doklad nepredložil.

Pokiaľ žalobca v odvolaní tvrdil, že správny orgán nespochybňoval vývoz tovaru do tretej krajiny, toto tvrdenie nemá oporu v administratívnom spise, nakoľko z protokolu o miestnom zisťovaní vyplýva iba tá skutočnosť, že bola preukázaná preprava tovaru a úhrada týchto faktúr zahraničnými osobami, t. j. boli predložené iba účtovné doklady. Vývoz tovaru zo Spoločenstva však preukázaný nebol, a to nielen tým, že nebol predložený JCD, ale ani iný relevantný doklad o tom, že tovar bol vyvezený (napr. rozhodnutie z tretej krajiny, že tovar tam bol prečlený, alebo iný vierohodný doklad o tom, že tovar vystúpil v tretej krajine).

Odberateľom podpísaná faktúra spolu s výpisom z účtu dodávateľa na preukázanie týchto skutočností nemôže postačovať, nakoľko ako bolo uvedené vyššie ide len o účtovné doklady platiteľa.

Odvolací súd súhlasí s námietkami žalobcu týkajúcimi sa rozsudku ESD

č. C-146/05 „*Albert Collé*“ a jeho aktuálnosti v súvislosti s prijatím Smernice, a za určitých okolností aj s jeho aplikovateľnosťou na prípad ako je tento.

Avšak, je plne v súlade s týmto rozsudkom postup správnych orgánov v danom prípade, pretože tak rozsudok ESD ako aj rozhodnutie SFD vychádza z predpokladu, že predloženie určitého konkrétneho formálneho dôkazu môže byť opomenuté, pokiaľ platiteľ iným relevantným spôsobom preukáže, že skutočne došlo k naplneniu hmotnoprávnych podmienok pre oslobodenie od DPH.

V tejto súvislosti dáva odvolací súd žalobcovi do pozornosti, že aj v rozsudku z 28. mája 2009 SFD vyslovil, že podnikateľ musí poskytnúť dôkaz vo forme dokladu (dôkaz o vývoze tovaru) a dôkaz vo forme záznamu (účtovný doklad) a ak splní tieto dôkazné povinnosti, je oprávnený klasifikovať dodávku ako oslobodenú od dane (bod 15. a 16. rozsudku). S odvolaním sa na rozsudok ESD vo veci *Collé* ďalej v bode 18. hovorí, že dodávka, ktorá spĺňa materiálne požiadavky na oslobodenie, je oslobodená od dane, aj ak daňovník nesplnil určité formálne požiadavky, pokiaľ porušenie týchto formálnych požiadaviek nie je prekážkou poskytnutia dostatočného dôkazu, že materiálne požiadavky boli splnené.

Ďalej potom v bode 26. konštatuje, že vývozné dodávky celkove, napriek nesplneniu dôkazných povinností sú oslobodené od dane, ak sa na základe objektívnej dôkaznej situácie zistí, že sú splnené predpoklady pre vývoznú dodávku. Za takýto predpoklad však nepovažuje predloženie účtovného dokladu, ktorý žalobcovia poskytli v konaní pred FS a s poukazom na to, že FS vychádzal z iných princípov (bod 27.), a iba s odôvodnením, že žalobcovia poskytli v konaní pred FS účtovný doklad, vyhlásil, že boli splnené predpoklady pre oslobodenie od dane a vyhovel žalobe, SFD dospel k záveru, že je potrebné rozsudok FS zrušiť.

V danom prípade, ako už bolo povedané vyššie, je hmotnoprávnym predpokladom oslobodenia od DPH preukázanie skutočnosti, že tovar bol skutočne vyvezený, pričom v súlade s komunitárnym právom sa táto okolnosť preukazuje dokladom o vývoze, na ktorom prepustenie z colného režimu potvrdzuje štátom poverená autorita – príslušný colný orgán. Vydaniu JCD predchádza colné konanie, ktoré pozostáva z viacerých krokov, výsledkom ktorého je JCD potvrdené výstupnou

colnicou.

Odvolací súd pripúšťa, že výnimočne môžu nastať okolnosti, keď platiteľ nemôže predložiť požadovaný JCD formulár, avšak v takom prípade musí predložiť iný dôkaz o vývoze tovaru a tým nad všetku pochybnosť preukázať, že došlo k naplneniu hmotnoprávnej podmienky oslobodenia od DPH pri vývoze tovaru, t. j. k samotnému vývozu tovaru. V celom administratívnom konaní žalobca nezdôvodnil, prečo nepredložil požadované JCD, a to ani v dodatočnej lehote, až v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa sa objavila ničím nekonkretizovaná poznámka, že tieto doklady predložiť nemohol z dôvodu ich straty. Preto sa touto poznámkou v odvolacom konaní nezaoberal.

Požadovanie predloženia dôkazu o vývoze zo strany správnych orgánov nemôže byť považované za formalizmus, ktorý je v rozpore so zásadami daňového konania, prípadne ide nad rámec Smernice, nakoľko porušenie týchto žalobcom označovaných „formálnych“ požiadaviek je prekážkou poskytnutia dostatočného dôkazu, že materiálne požiadavky na oslobodenie od dane boli splnené.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu, postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vysporiadal sa so všetkými námietkami žalobcu.

Skutočnosti, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré žalobca namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

Z uvedených dôvodov, s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu, Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovел a rozsudok Krajského súdu v Nitre ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca v konaní nebol úspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 15. decembra 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová